

οιθμα εις μακράς σειράς, αι κυρίαί να έχουν όλως ανεξάρτητον θέσιν και είσοδον από τους άνδρας, η άγια μετάληψις η διδομένη σήμερον εις νήπια, να διδεται από μεγαλειτέρας ηλικίας, διότι άν συνέβαινε αυτό, δεν θα ήκουετο το κλασικόν εκείνο του παιδι του μεταλαμβάνοντος δυστροπούν και κλαυθυμίζον μωρόν: "Άνοιξε το στόμα σου ναμπη ο Διάολος μέσα σου". Άλλά τότε θα εύρεθῆ ὁ σθεναρός και εύρύνοος εκείνος άρχηγός τῆς ἐκκλησίας, ὅστις θα συντριψῆ τὰς προλήψεις και θα αναλάβῃ να βελτιώσῃ τὰ κακῶς ἔχοντα και να καταστήσῃ τὴν ἐκκλησίαν, ἀνάγκην τῆς ψυχῆς ἔμμονον και ἀναπόδραστον ;

ΝΕΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἐξακολουθεῖ ἀπτόπτος, καιτοι ἐν περιβάλλοντι ζῶν ἀπογοητευτικῶ, τους εὐγενεῖς ἀγῶνας του ἰδανικοῦ και τους μετεωρισμούς εις τὸν κόσμον του αἰωνίου φωτός ὁ ποιητής Στ. Μαρτζώκης. Νέα συλλογή. τέταρτη αὐτή, ἐξεδόθη περιλαμβάνουσα τὰ νεώτερα ποιήματα του κατ' ἔξοχὴν νευρώδους και ὑψιπέτου ποιητοῦ. Τὴν νέαν σειρὰν διακρίνει ἡ αὐτὴ ἐπιμέλεια τῆς μορφῆς, ἀλλὰ και ἡ αὐτὴ δύναμις με τὴν ὁποίαν σφυρηλατεῖ και ἐκσφενδονίζει τους στίχους του, χωρὶς να τους καλλωπίσῃ με τὰ ψευδῆ μῦθα τῆς ἀδροεπειας ὅπως ἄλλοι. Καὶ δεν λείπει ἀπὸ τὰ πλήρη ἐσωτερικῆς ἀξίας ποιήματά του ἡ αἰσθησις τῆς ἀρ-

μονίας του ἤχου. Αἱ στροφαὶ τῶν ποιημάτων του εἶνε γοργαί, ρυθμικαὶ και δὲν ἔχουν τίποτε το περιττόν. Συνεσφιγμένοι εἰς ἔννοιαν, εὐρεῖται τὴν σύλληψιν, ἔντονοι τὴν ἐκφρασιν ἔχουν ὅλην τὴν ζῶην τῆς ἀληθινῆς ποιήσεως ἥτις ἐμπνέεται ἀπὸ τὰ ὕψη πάντοτε και καταφρονεῖ τὴν ὕλην. Ἡ ψυχὴ του ποιητοῦ παλαίει, αἰρεται ἀλλὰ και ἀγωνιᾷ, ἀσπαιρει ἀλλὰ και δὲν ἠττάται. Ἐπάλλει τὰ δράματα ἀλλὰ και τὰς κωμωδίας τῆς ψυχῆς, ὕμνεῖ ἀνὰ ἕνα ἕρωα μεγαλόφυας, τὸν Φειδιάν ἐκ τῶν γλυπτῶν, τὸν Δάντε ἐκ τῶν ποιητῶν, τὸν Ραφαῆλον ἐκ τῶν ζωγράφων και τὸν Βέρδην ἐκ τῶν μουσικῶν. Ἀναφυλλίζει τὴν Ἱερὰν βίβλον και ὕμνεῖ τὸν Χριστόν, ἀλλὰ και ἡ ἀπογοήτευσις και ἡ ὀργὴ τονίζουν τὴν λύραν του, ἥτις ἀφίνει μεγάλας κραυγὰς πόνου και κατάρας. Εἰς τὰ «Παναρμονία» εἶνε ἡρεμώτερος και ὡς αἰθρία μετὰ τὴν τρικυμίαν συμπληρώνουν τὸ βιβλίον αἱ «Μελωδία», στίχοι πολὺ ἐλαφρότεροι, χάριν τῶν φίλων του γραφεῖσαι.

Θὰ παρεθέτομεν ἐκ τῆς συλλογῆς ποιημάτων τινα, ἀλλὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν ἔχει δημοσιεύσῃ ἡδὴ ὁ συμπαθὴς ποιητὴς εἰς τὴν «Πινακοθήκην». Εὐτυχῶς ἡ φιλομουσία ἐνὸς νεαροῦ μουσοφίλου, τοῦ κ. Κυβαρά, συνέλεξε μετὰ στοργῆς τὸ σκορπισμένον ἔργον του ποιητοῦ, ὅστις ἀντιπροσωπεύει ἐν Ἑλλάδι ἰδίαν σχολὴν με θερμοῦς θιάσώτας.

ΔΑΦΝΙΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

Τὴν 15 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἀνοίγει ἐν Μασσαλίᾳ ἡ προαγγελθεῖσα διεθνὴς ἐκθεσις γυναικείων ἔργων τέχνης. Θὰ διαρκέσῃ ἐπὶ ἐξάμηνον. Ἡ ἐκθεσις ἔσται γενικὴ, ἀφορῶσα ἐνδύματα, κομμύματα, κομμώσεις, φιλολογίαν, ζωγραφικὴν και γλυπτικὴν, ὕμνειν κλπ.

Ἄλλαν προσεσχῶς ἀνοίχουν αἱ ἐξῆς ἐκθέσεις: Ἐν Παρισίοις διὰ πρώτην φορὰν διοργανοῦνται ἐκθεσις χαρτακιτικῆς ἐν τῇ Καλλ. σχολῇ. Ἐπίσης ἐν Παρισίοις, ἐκθεσις τῶν Artistes independants, ἐκθεσις Arts et industries des Feu (ἀπὸ Ἰουνίου μέχρις Ὀκτωβρίου) και ἐκθεσις τοῦ «Cercle des Arts». Ἐν Μασσαλίᾳ ἀποικιακὴ διοργανοῦνται ἐκθεσις μετὰ τμήματος καλλιτεχνικοῦ, ἐν Νικαίᾳ ἡ 20ῆ ἐκθεσις τῆς Καλλιτεχνικῆς Ἑταιρίας, ἐν Λυών ἡ 19ῆ ἐκθεσις τῆς Societé lyonnaise des Beaux Arts, εἰς Βεζανσιὸν ἐκθεσις retrospective de la region jurassienne, μετὰ τῶν πρωτοτύπων τῶν μεγάλων ζωγράφων τοῦ 18 αἰῶνος.

Ἐν Ἀμβέρσῃ ἤνοιξεν ἐκθεσις τῶν ἔργων τοῦ Verstraeten, ἐν Γάνδη ἔργων τοῦ Van Eyck, ἐν Μονάχῳ τὸν προσεσχῇ Ἀπριλίον ἐκθεσις τῆς Βαυαρικῆς τέχνης κατὰ τὴν προλόδον τῶν ἐτῶν 1800—1850, ἐν Φραγκφούρτῃ διεθνὴς ἐκθεσις βιβλιοδετικῆς τέχνης, ἐν Μαδρίτῃ τῶν ἔργων τοῦ Zurbaran.

Ἀπεβίωσεν ἐν Μονάχῳ ὁ ἐπιφανὴς Ἑλληγιστὴς Γ. φὸν Χρίστ (Christ) ἐν ἡλικίᾳ 75 ἐτῶν. Ἀπὸ τοῦ 1860 διετέλει καθηγητὴς τῆς κλασικῆς φιλολογίας, τοῦ ἐν Μονάχῳ Πανεπιστημίου, ἤτο δὲ και μυσικοσὺμβουλος. Ὁ Χρίστ ἤτο φιλοπονεῖται ἐπιστήμων, ἀλλὰ και ἔσοχὴν διδάσκαλος. Αἱ ποικίλαι διατριβαὶ του οἱ ὀκαθηματικοὶ λόγοι του, αἱ εἰς συνέδρια ἀνακοινώσεις του ἦσαν ἀπαυγάσματα ἐπιμελοῦς μελέτης. Γνωστότερα ἔργα του εἶνε ἡ Μετρικὴ και ἡ Ἰστορία τῆς

Ἑλλ. λογοτεχνίας, ἥτις μετεφράσθη και παρ' ἡμῖν ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ Μαρασλῆ.

Ὁ κ. Βικῆτος εἰργάσθη τρεῖς νέας προσωπογραφίας. Τοῦ Γεωργ. Καρτάλη, τοῦ ἀρχιτροῦ Διαμαντοπούλου και τοῦ δικηγόρου κ. Ἀντωνιάδου.

Ἡ μεγαλειτέρα κατὰ τὸ μέγεθος εἰκὼν ποῦ ἐξωγραφῆθη ποῖε εἶνε ἐκεῖνη, ἡ ὅποια στολλίζει τώρα τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημόικου Συμβουλίου τῆς Γαλλικῆς πόλεως Ἰβρύ. Ἐχει μήκος 75 μέτρων και παριστάνει τὸ πλῆθος τῶν νικητῶν τῆς Βασιλλικῆς κατὰ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν. Ἐν τῶν 1000 προσώπων περιέχονται εἰς αὐτὴν εἰς φυσικὸν μέγεθος.

Ὁ ζωγράφος τῆς τριστάσις εἰκόνος ἔλαβε τώρα ἐντολὴν να ζωγραφίσῃ τὴν ἑορτὴν τῆς ἀσφαλιστικῆς εταιρείας «Ἀμοιβταίς», ἡ ὅποια ἔγεινε πρὸ τινος εἰς τὸ Παρίσι και εἰς τὴν ὅποιαν ἔλαβε μέρος και ὁ Δουμπέ.

Εἰς τους χειμερινούς διαγωνισμούς τοῦ Πολυτεχνεῖου ἐβραβεύθησαν οἱ ἐξῆς:

Ζωγραφικῆ. Πρῶτον βραβεῖον ἐκ τῆς Ε' τάξεως οἱ μαθηταὶ Α. Λουκιδης, ὅστις ἔχει λάβει μέχρι τοῦδε τὰ πλείστα πρῶτα βραβεῖα και ὁ Β. Σταματιάδης. Ἐκ τῆς Γ' τάξεως ὁ Χ. Καρζῆς. Ἐκ τῶν ἄλλων τάξεων οὐδεὶς ἔλαβε πρῶτον βραβεῖον. Οἱ μαθηταὶ τῆς Δ' τάξεως ἀποδίδουν τὴν ἀπουχίαν τῶν ἔργων των εἰς τὸ πολὺ φῶς, τὸ ὅποσον εἶχε τὸ δομάμιον εἰς ὃ εἰργάσθησαν. Β' βραβεῖον ἐκ τῆς 6ης τάξεως ὁ Θ. Τριανταφυλλίδης, ἐκ τῆς 4ης ὁ Σ. Παλλάκος και ἐκ τῆς 3ης ἡ δεσποινὴς Φανὴ Κοκοράβα.

Πλαστικῆ. Πρῶτον βραβεῖον ἐκ τῆς 6ης ὁ Θ. Θωμόπουλος, ἐκ τῆς 5ης ὁ Θ. Νέζεο, ἐκ τῆς 4ης ὁ Μ. Καρακατσάνης και ἐκ τῆς 3ης ὁ Μ. Τόμπρος. Β'

βραβείον εκ της 5ης τάξεως ο Ι. Μαστοροπούλου, εκ της 4ης ο Κ. Πρωτονοτάριος, και εκ της 3ης ο Π. Μαυρομαράς.

Κοσμηματογραφία. Πρώτον βραβείον εκ της 3ης τάξεως ο Ι. Κωστάκης και δευτέρον ο Α. Γεραλής.

Οι επιτυχόντες μαθηταί θα λάβουν μηνιαίον επίδομα εκ του κληροδοτήματος Αβέρωφ, το όποτον κυμαίνεται από 25 έως 35 δραχμῶν.

*

Ο α' γραμματεὺς τῆς ἐν Κηπόλει προεβείας ἐδωρήσατο εἰς τὸ ἴσριον, και ἐθνολογικὸν μουσεῖον σπανίαν διαγοουπιάν τοῦ βασιλείου Ὅθωνος εκ τῆς συλλογῆς τοῦ ζωγράφου Γραμμανδάνη.

*

Ἀπὸ βλας τὰς εἰκόνας, αἱ ὁποῖαι ἠγοράσθησαν εἰς ὑψηλὰς τιμὰς εἰς τὴν Γερμανίαν. γράφει ἡ Βερολίνοιος «Γερμανικὴ Ἐφημερίς τῆς Ἡμέρας», ἡ ἀκριβοτέρα μέχρι τοῦδε εἶνε ἡ πρὸ μηνὸς ὑπὸ τοῦ ἐρασιτέχνου Ζάμζιμον ἀγορασθέντα εἰς τὸ Βερολίνον. Ἐἶνε ἔργον τοῦ ζωγράφου τῶν Κάτω χωρῶν Βαν δὲρ Μέτσο δὲ Δέλφτ, παριστάσα ἐσωτερικὸν οἰκίας μὲ δύο μορφάς. Ἡ εἰκὼν αὕτη ἠγοράσθη τὸ 1889 εκ τῆς παριστινῆς γαλερίας «Σεκριτάν» και ἐκομίσθη εἰς τὸ Λονδίνον, ἐκείθεν δὲ εἰς τὸ Βερολίνον, ὅπου τελευταίον ἐπωλήθη 325,000 μάρκα. Ἡ εἰκὼν θὰ ἐκτεθῆ εἰς τὸ μέγα «Μουσεῖον τοῦ Φρειδεορίκου» εἰς Βερολίνον, τὸ ὅποτον κατέχει δύο ἄλλας εἰκόνας τοῦ ἰδίου ζωγράφου, τὴν «Κυρίαν μὲ τὸ μαργαριταρένιο περιλαίμιον» και τὴν περίφημον «Λοκμὴν οἴνου».

*

Τὸν Ἰούνιον θὰ γίνουσι εἰς Παρισίους τὰ ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Πέτρου Κορηλίου ἐπὶ τῇ τριακισιοστῇ ἐπιτείῳ τῆς γεννήσεώς του. Τὸ ἔργον εἶνε τοῦ γλύπτου Λατουρ, δριεχάλκινον, κάτωθεν δὲ ἡ Τραγωδία ἱσταται πλησίον δάφνης.

*

Ὁ ἐν Μονάχῳ καθηγητὴς Κόμ ἐξέθηκε πρὸ τῆς ἠλεκτροτεχνικῆς ἑταιρίας τὸ ἀποτέλεσμα τῶν μελετῶν του ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τῆς μεταβίβασεως διὰ τοῦ τηλεγράφου φωτογραφικῶν και εἰκόνων, ἀρκετοῦ μάλιστα μεγέθους και πλέον τῶν θαλασσῶν. Ἡ μεταβίβασις γίνεται ἐντὸς 10—20 λεπτῶν τῆς ὥρας. Διὰ τῆς ἀνακάλυψως ταύτης, ἡ ὑποία εἶνε ἡ ἕτη τελεία ἐκτὸς μικρῶν τιμῶν τεχνικῶν συμπληρώσεων, τὸ πρόβλημα τῆς μεταβίβασεως τῶν φωτογραφικῶν και εἰκόνων ἐλύθη και τὰ ἀναγκαῖα μηχανήματα ἐντὸς ὀλίγου θὰ παραδοθῶσι εἰς χρῆσιν τοῦ κοινοῦ.

*

Τὸ ἔνεκα ἐναντίον περιστατικῶν σταματήσαν εἰς τὴν ἐκδοσὴν του φιλοσοφικὸν ἔργον τοῦ ἀποθανόντος Θεοδώρου Μόμμσεν «Ἑλληνικὴ Νομισματολογία» μὴν προσεχῶς θὰ ἐκδοθῇ ὀλόκληρον. Ἦδη ἔχει δημοσιευθῆ ὁ πρῶτος τόμος. Τὸ ἔργον αὐτὸ εἶνε τὸ τελευταῖον τοῦ μεγάλου συγγραφέως.

*

Ἡ ἐν Πετροπολίει διαμένουσα ὁμογενὴς κ. Αἰκατερίνη Χῆρα Ροδοκανάκη εἶχε πρὸ καιροῦ δωρήσει εκ τῆς μεγάλης πινακοθήκης της, ἄξιας πλέον τῶν 2,000 000 φράγκων χρυθῶν, πολλὰς εἰκόνας, ὅπως ἀναρτηθῶσι εἰς τὴν Ἑθνικὴν πινακοθήκην.

Τὰ ἔργα ταῦτα δὲν ἐτοποθετήθησαν τότε μὴ ὑπάρχοντος τοῦ καταλλήλου χώρου και τῆς πρὸς τοῦτο πιστώσεως, ἔμειναν δὲ φαίνεται εἰς κάποιον ὑπόγειον τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας και ἐβλάβησαν εἰς πολλὰ μέρη καταστὰσαι σχεδὸν ἀχρηστοί (!)

Ἦδη τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπέστειλεν ἔγραφον πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας συνιστῶν τὴν

λήρην μέτρων διὰ τὴν συντήρησιν και ἐξασφάλισιν τῶν διαφόρων ἔργων τῶν δωροῦμένων εἰς τὴν Πινακοθήκην, ἐπέδειξε δὲ και τὴν ἀνάγκην, ὅπως χορηγηθῆ ἀνάλογος πίστωσις πρὸς τοῦτο. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἀπήντησεν δι' ἐπεβλήθη Β. Α. δι' οὗ λαμβάνονται πάντα τὰ μέτρα τ' ἀπαιτούμενα, ὅπως εἰς τὸ μέλλον ἀναρτῶνται πάντα τὰ δωροῦμενα εἰς τὴν πινακοθήκην ἔργα, θὰ κατηρθωθῆ δὲ οὕτως, ὥστε και πάντες οἱ θέλοντες νὰ δωρήσωσι τι εἰς τὴν πινακοθήκην, νὰ τὸ ἀποστέλλωσι, βέβαιοι ὄντες δι' τοῦτο θὰ τοποθετηθῆ εἰς τὴν κατάλληλον θέσιν.

*

Ἐν τῇ ἐνταῦθα Γερμανικῇ ἀρχ. σχολῇ ὠμίλησαν κατὰ τὸν λήξαντα μῆνα: ο κ. Στάινερ ἐρημεύσας δύο πλάκας ἐκτισμένας ἐπὶ τῶν γωνιῶν τῆς ἀτολικῆς πλευρῆς τοῦ ἐνταῦθα Βυζαντινοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγ. Ἐλευθερίου, ο κ. Κάρο περὶ τῶν ἀρχαιοτάτων θεῶν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 3ην και 2αν π. Χ. χιλιετηρίδα, στηριχθεὶς ἐπὶ τῶν εὐρημάτων τῆς Κνωσσοῦ, ο κ. Φὸν Σάλις περὶ τοῦ γνωστοῦ Γαλάτου πολεμιστοῦ τοῦ ἡμετέρου Ἑθν. μουσεῖου, τοῦ εὐρεθέντος ἐν Δήλῳ τῷ 1882. Νεώτεροι ἐργασίαι ἀπέδωκαν και κεφαλὴν Γαλάτου, ζωηροτάτην ἢ ὅποια εὐρίσκειται: ἐν τῷ Μουσείῳ τῆς Μνηκῶνων. Ἀμφότερα τὰ ἔργα ταῦτα και ἄλλα συντηρήματα προέρχονται εκ τοῦ ἀναθήματος τοῦ Φιλεταίου, εἶνε δὲ ἀπὸ τὰ θανμασθέντα κατὰ τὴν ἀρχαιότητα «Ἐκκοιτα ἔργα Νικηράτου». Ὁ Νικηράτος: ἀποδεικνύεται μέγας Περγαμηνὸς καλλιτέχνης, γνωρίζων νὰ μεταδίδῃ ζωὴν και φραιδιότητα εἰς τὰ ἐν πλήρει κινήσει παριστανόμενα ἔργα του. Ὁ κ. Φὸν Σάλις διέκρινε τὸν λεγόμενον «ρεαλισμὸν» ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Πλαστικῇ. Ρεαλιστικὰ δὲν εἶνε μόνον τὰ ἔργα τῆς Περγαμηνῆς Σχολῆς, ἀλλ' ὄλης τῆς Ἑλληνικῆς Τέχνης, διότι αὕτη πάντοτε εἶνε εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῆς φύσεως, ἄλλοτε ἡρόμενον, ἄλλοτε ζωηρῶς.

Ἐπίσης ὠμίλησε διὰ μακρῶν ο κ. Λαίρπελδ ἐπὶ θέματος, τὸ ὅποτον μετὰ πόθου ἀνέμενεν ο ἐπιστημονικὸς κόσμος, περὶ τῆς Γεωγραφίας τοῦ Ὀμήρου και τῶν περιπλανήσεων τοῦ Ὀδυσσεῦς.

Πῶς ἐφαντάζετο και πῶς περιγράφει ο Ὀμηρος τὸν κόσμον, τὴν γῆν ἰδίως; Ὁ κ. Λαίρπελδ διὰ μεγάλου χάριτος, ἐπιτήδης κατασκευασθέντος, ἔδωκε εἰκόνα τῆς ὁμηρικῆς Γεωγραφίας, στεριζομένην ἀστυχεῶς ἐπὶ τῶν γνησίων στίχων τῶν ὁμηρικῶν ἐπιθῶν. Ἡ Γῆ κατὰ τὸν Ὀμηρον περιβάλλεται ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ Ὀκεανοῦ, ὡς δίσκος κείμενος ὁριζοντίως. Ὁ Ὀκεανὸς χύνεται εἰς τὸν Ἄδην κάτωθεν τοῦ ὁποίου κείται ο Τάρταρος, ὅστις ἀπέχει ἀπὸ τῆς Γῆς, ὅσον αὕτη ἀπὸ τοῦ Ὀδρανοῦ. Ὀμίλησεν εἰς τὰ περὶ τοῦ ὁριζοντος, ὥρισε δὲ τὸ ταξιδίον τοῦ Ὀδυσσεῦς ὡς ἐξῆς περίπου: Ἐκ τῆς Τροίας ἐπλευσε πρὸς Δ., εἰς τὸν Μαλέαν ἐξετεράπη ΝΔ. και ἔφθασεν εἰς τὴν σημερινὴν Τύνιδα. Ἐκείθεν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Γιβλαρτάρ ἔπου ἦσαν οἱ Κέκλοπες και εἰ τὴν νῆσόν τοῦ Αἰόλου (ὅπου ἡ Μάλτα). Εἶτα ἐξετεράπη εἰς τὸν Ὀκεανόν, φθάνει εἰς Αἶαν ὅπου ἡ Κίρκη, ἐπιστρέφει εἰς τὴν Μεσθγιον, πλέει εἰς τὴν Σικελίαν, εἰς Ὀργυίαν και Ὀργυίαν και εἶτα εἰς Κέρκυραν.

Ἐν τῇ ἐνταῦθα Γαλλικῇ ἀρχ. σχολῇ ὠμίλησαν ο κ. Σβορδανο: περὶ τῶν ἐν Δήλῳ ἀνακαλυφθέντων νομισμάτων, ο κ. Μ. Λεοννά περὶ τῶν ἐξ ὑπῆς γῆς ἀγαλλμάτων κατὰ τὴν ἀρχαιότητα, ο κ. Μπουλάρ περὶ γραφῶν ἐπὶ ἐπιχρῶματος ἀνευρεθεισῶν εἰς τὴν Δήλον. Αἱ γραφαὶ αὗται εἶνε ἐπὶ λίθων ὁμφιλοειδῶν, ὧν ἡ σημασία μένει αἰνιγματώδης.

*

Ἐν τῇ Ἀγγλικῇ ἀρχ. σχολῇ ὠμίλησαν ο κ. Μπουζάγκετ περὶ τοῦ ὕμνου τοῦ Κορητικοῦ Διὸς, και ο κ. Λῶκινς περὶ τῆς ἐν τοῖς χωροῖς τῆς Β. Θράκης ἐδογῆς τῶν «Καλογήρων» περὶ ἧς θὰ γράψωμεν εἰς τὸ προσεχὲς φύλλον.

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ καὶ φιλολογικοῦ τμήματος τοῦ «Παρνασσῶ» ὁ κ. Γ. Σωτηριάδης ἀνεκοίωσε βυζαντινὰς ἐπιγραφὰς ἐξ Ἀλίας. Κατὰ τὴν 17' ἑκατοσταετηρίδα ἡ χώρα αὕτη ἐκπολιτίζεται καὶ καθίσταται ἀξιόλογος διὰ τὴν ἱστορίαν, διότι τότε συνέβησαν εἰς αὐτὴν μεριστᾶνες ἐκ Βυζαντίου, ἰδρύσαντες καὶ τὸ δεσποτᾶτον τῆς Ἡπείρου. Πολλοὶ δ' ἐκλήσονται εἰς ἀκόμη ὑπὸ τὴν γῆν, ἄξια τὰ προκαλεῖσθαι τὸ ἐνδιαφέρον τῶν βυζαντινολόγων. Ὁ δὲ κ. Ζησιού ὠμίλησε περὶ Βυζαντινῶν ἐπιγραφῶν ἐκ τῶν τῆς Ἀττικῆς τῆς 15'. Ἰδίως ἑκατοσταετηρίδος. Ὅχι μόνον αἱ ἐπιγραφαί, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπὶ κίωνων καὶ ἄλλων λίθων χαραγμένα εἶνε ἄξια πάσης σπουδῆς διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν σκοτεινῶν ἐπερών χρόνων.

Εἰς τὰς ἀρχαιότερας βυζαντινὰς ἐπιγραφὰς ἐνδύσκομεν ὀλίγα ὀνόματα χριστιανικά, πολλὰ δὲ ἀρχαῖα, ὡς ἡ Ἀθηναῖς Ἐπειτα ἐπιέρχεται σκότος καὶ σπανίζουσιν αἱ ἐπιγραφαί ἀναφαίνονται δὲ ἐπὶ τουρκοκρατίας. Εἰς τὰς ἐπιγραφὰς, τὰς ὁποίας ἀνεκοίωσεν ὁ κ. Ζησιού ἀναφέρεται καὶ ὁ ζωγράφος Γεώργιος Μάρκον (17' αἰών) ὁ ὁποῖος ἔωγράφισε πλείστας Ἐκκλησίας τῆς Ἀττικῆς, καὶ τοῦ ὁποῖου εἶνε ἄξια θαυμασμῶ ἡ εὐκολία καὶ ταχύτης εἰς τὴν ἐργασίαν

Εἰς Καλύβια τῆς Ἀμαλιάδος κατεσχέθησαν δύο πύλινα καὶ δύο χάλκινα ἀγγεῖα, ὡς καὶ κεφαλὴ γυραιοῦς μαρμαρίνη.

Ἡ Ἀγγλικὴ ἀρχ. σχολὴ θὰ ἐνεργήσῃ ἐν Κρήτῃ ἀνασκαφὰς, πρὸς τοῦτο εἰ μεταβαλεῖ αὐτόθι ὁ κ. Μποζάρκετ, ἡ Γερμανικὴ ἀρχ. σχολὴ θὰ ἐνεργήσῃ τοιαύτας εἰς τὰ Μέγαρα ἐπὶ τῆς περιφύμῃ Κρήτης τοῦ Θεαγένου, ἡ δὲ Ἀγγλικὴ σχολὴ εἰς τὴν ἀρχαίαν Σπάρτην, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Σωτηριάδου. Διὰ τὰς ἀνασκαφὰς ταύτας ἡ Σχολὴ θ' ἀπευθύνῃ ἐγκύκλιον εἰς τὸ ἀγγλικὸν κοινὸν πρὸς συλλογὴν νέων χρημάτων ὡς ἐγένετο καὶ διὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῆς Κρήτης. Αἱ ἀνασκαφαί τῆς Σπάρτης θὰ γίνωσιν ἐνδύταται πρὸς ἀνακάλυψιν ὄλων τῶν εἰρηπλιῶν τῆς ἀρχαίας πόλεως

Ἡ ἐνταῦθα Γερμανικὴ ἀρχ. σχολὴ ἀπεφάσισε τὴν σύνταξιν τοπογραφικῶν διαγράμματος τῶν ἀρχαίων τευχῶν τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γινωτῶν εἰρηπλιῶν καὶ διὰ ἀνασκαφῶν πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν κερωμένων τοιούτων. Ἡ ἐργασία θὰ διαρκήσῃ ἐπὶ μακρὸν, γενήσεται δὲ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ κ. Σκιά. Ἡ σύνταξις τοιούτου διαγράμματος ἔσται σπουδαιότατη, προκειμένου τὰ ἐλεγχῶσι πλείστα πλάνα ὡς πρὸς τὸν καθορισμὸν τῶν ἀρχαίων τευχῶν

Σπουδαιότατη κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Θηβῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀνακάλυψις ἀγγέλλεται, τοῦ ἱεροῦ τῆς θεᾶς Χαθοῦρ μήκος 10 ποδῶν μὲ στέγην βολωτῆν καὶ ἔγχρωμον. Ἀνευρέθη ἀκέραιον τὸ εἶδωλον τῆς θεᾶς ἥτις εἰκονίζετο ὡς δάμαλις. Εἶνε ἐκ λίθου μαλακοῦ, ἐρυθρογαλοῦ, διατηρεῖται δὲ ἄριστα. Θηλάζει ἄνδρα, ὅστις εἶνε Ἀμέσφοις ὁ Β'.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑΤΑ "ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,"

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΩΝ ΔΕΛΤΑΡΙΩΝ

Προκηρύττομεν διχώνιμα εἰκονογραφημένων δελταρίων. Ὅστις δῆποτε δύναται νὰ μετᾶσχη αὐτοῦ ἀποστέλλων εἰς τὴν Διεύθυνσιν τῆς «Πινακοθήκης» (ἐν ἡ καὶ πλείοτερον) εἰκονογραφημένα δελτάρια.

Ὅστις ἀποστείλῃ τὸ ὠραιότερον δελτάριον θὰ βραβευθῇ.

Τὸ 1ον βραβεῖον ὅπερ θ' ἀπονεμηθῇ εἰς τὸ καλλιτεχνικώτερον δελτάριον θὰ εἶνε 100 δραχ. πρὸς τοῦτοις δὲ ὁ βραβευθεὶς θὰ ἰλάσθῃ ὡς δῶρον καὶ ὄλα τὰ δελτάρια, ὅσα ἀποσταλοῦν εἰς τὸ διαγώνισμα.

Τὸ 2ον βραβεῖον θὰ εἶνε 50 δρ. καὶ θὰ δοθῶν εἰς τὸ κομψότερον δελτάριον.

Τὸ 3ον 25 δραχμαί, καὶ θὰ δοθῶν εἰς τὸ εὐφύστερον δελτάριον ἐκ τῶν σατυρικῶν.

Τὰ τρία βραβευθητόμενα δελτάρια θὰ δημοσιευθῶν εἰς τὴν «Πινακοθήκην» ὡς καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ 1ου βραβευθησομένου.

Δεκτὰ γίνονται τὰ δελτάρια εἰς τὸ γρηφεῖον μας διὰ τοὺς ἐν Ἑλλάδι μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου ε. ἔ. διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ μέχρι 1ης Μαΐου.

Εἰσὶ δεκτὰ καὶ δελτάρια ἀλληλογραφίης δηλ. φέροντα χειρογράφους σημειώσεις.

Ἡ κρίσις γενήσεται ὑπὸ εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τριῶν συνεργατῶν τῆς «Πινακοθήκης».

Α'. ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ

ΠΟΙΩΝ ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΙΗΓΗΜΑ

Προκηρύττομεν διαγώνισμα μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν μας νὰ μᾶς ὑποδείξουν ποῖον διήγημα εἰς αὐτοὺς ἤρεσεν περισσότερο ἐκ τῶν πρωτοτύπων ἑλληνικῶν διηγημάτων, ὅσα ἀνέγνωσαν. Διὰ τοῦ δημοψηφίσματος τούτου θὰ μορφωθῇ μίᾳ γνώμῃ ποῖον τὸ ὠραιότερον ἑλληνικὸν διήγημα.

Οἱ ἀποστολεῖς δεόν νὰ ὑπογράφωνται ὀλογράφως. Τὰ ψευδώνυμα ἀποκλείονται.

Αἱ ἀπαντήσεις θὰ γράφωνται ἐπὶ δελταρίου καὶ θὰ περιλαμβάνουσι τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως, τὴν τίτλον τοῦ διηγήματος καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστολέως μετὰ τοῦ τόπου τῆς προελεύσεως.

Ἀπαντήσεις εἰσὶ δεκταὶ μέχρι τῆς 15 Ἀπριλίου ε. ἔ. εἰς τὸ γρηφεῖον μας.

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

Δίαν προσεχῶς

διανέμεται εἰς τοὺς προπληρώνοντας τὴν συνδρομὴν των συνδρομητῶν τῆς «Πινακοθήκης» μεγάλην τρίχρωμον φωτοτυπία τὸ ἐτήσιον δῶρον.